

КОРЕКЦІЙНА ПЕДАГОГІКА

Куцин Е.К.

аспірант, асистент,

Мукачівський державний університет

СПЕЦИФІКА ВПЛИВУ МУЗИКОТЕРАПІЇ НА ЕМОЦІЙНО-ПОЧУТТЄВУ СФЕРУ ОСОБИСТОСТІ

*«Музичне виховання – наймогутніша
зброя, оскільки ритм і гармонія
проникають у найпотемніші глибини
людської душі, впливають на серце і розум»
(Старогрецький рукопис)*

Головним завданням у підготовці майбутнього вчителя музичного мистецтва є виховання творчої особистості, яка здатна була б здійснювати продуктивну професійну діяльність на високому фаховому рівні. Професійна підготовка сучасного вчителя музичного мистецтва потребує засвоєння знань з таких напрямків, як психологія, терапія, музикознавство, методологія мистецтва і т.д., особливо, якщо фахівець працюватиме у спеціалізованих дитячих виховних закладах, або матиме індивідуальну роботу, яка пов'язана з музикотерапією. Як відомо, музика впливає на мислення, тіло і емоції. Вона здатна проникати у підсвідомість і давати життя тому, що там приховано. Музика здатна зачепити особистість з будь-яким інтелектом, або рівнем освіченості, вона надзвичайно притягує дітей з аутизмом. На сьогоднішній день немає засобів лікування аутизму, але існують методи, що дозволяють звести до мінімуму його наслідки і змінити до кращого поведінку і життєві перспективи такої дитини.

Аутизм – це форма психозу, вона характеризується добре відомими симптомами, які можуть проявлятися на різних рівнях і в різній ступені. Ці прояви впливають на розумову діяльність, фізичний стан і емоції дитини, але кожна така дитина – унікальна особистість.

У сфері музики аутизм перешкоджає інтеграції різних факторів в єдине ціле, що необхідно для досягнення успіху, тому потрібно намагатися не перетворювати дітей у хороших виконавців, а запропонувати такі відносини, які сприяли б інтеграції різних факторів, опираючись на які вони б розвивалися.

У всьому побутовому прояві людина є сукупністю духу і матерії, психіки і фізіології, які є невід’ємними складовими існування і знаходять своє повне взаємопроникнення. Виключення одного з тих елементів призводить до втрати цілісного бачення. Це свідчить про те, що людина повністю проявляється як у психічному, так і у фізіологічному контекстах.

Спілкування з іншими людьми неможливе до тих пір, доки людина не навчиться спілкуванню з самою собою. Як відомо, способи спілкування дуже різноманітні і будують на мові, музиці, жестикуляції, рухах, живописі і т.д. Але спілкування позбавлене внутрішньої потреби, виявляється фіктивним. Воно забезпечене зовнішніми характеристиками, але не здатне зумовити енергетичні зміни свідомої і позитивної реальності.

Музичний досвід через звуки заглиблює і підключає до спілкування дитяче слухове, зорове і тактильне сприйняття, а також руховий контроль. Такий досвід спрямований на активізацію багатьох психічних процесів і задоволення деяких емоційних потреб, а також допоможе дитині знайти у собі творчу силу виразити себе через звуки. Світ музики виведе таку дитину із самотності, бо у неї відсутня здатність спілкуватися з іншими людьми, а також присутній страх перед оточуючими.

Нездатність людини до оптимального спілкування із зовнішнім середовищем є серйозною проблемою для всього сучасного

людства. Причому не варто думати, що це стосується виключно людей з особливими психічними або фізичними функціональними розладами. Зміна форми спілкування не приводить до усунення даної проблеми. Тільки об'єктивний самоаналіз дозволяє усвідомити справжнє її значення, яке полягає в тому, що людина «включає» в процес спілкування з довкіллям свій внутрішній світ.

Сучасне суспільство з його надзвичайно високим темпом життя і постійно зростаючими вимогами здійснює сильний тиск на людство, змушуючи його інтуїтивно шукати шляхи самозбереження, зокрема звертаючись до музики як одного з видів арт-терапії, перевага якого заключається у самоусвідомленні і самосприйнятті, висловлюючи свої почуття через мистецьку роботу і символи, людина покращує психічний стан й аналізує свої почуття на власних умовах.

За допомогою музикотерапії не можливо вилікувати аутизм і зниження інтелекту, але з її допомогою пом'якшується негативізм. І, оскільки, розвиток аутичної дитини носить дезінтегрований характер, музика використовується в якості інтегруючого впливу, а саме, коли в одній дії поєднані інтелектуальні, емоційні, фізичні фактори, що опосередковано впливають на дитину, на рівні її інтелектуального та чуттєво-емоційного розвитку.

Список використаних джерел

1. Богдашина О. Аутизм: определение и диагностика // Донецк: Лебедь, 1999. – 112 с.
2. Декерфойгт Г.Г. Введение в музыкотерапию // СПб: Питер, 2003. – 208 с. (Серия «Золотой фонд психотерапии»).